

600.000 milions per un País Valencià europeu

L'objectiu fonamental del Programa Operatiu de la Comunitat Valenciana 1994-99 és retallar la distància que ens separa d'Europa creant ocupació estable i un creixement econòmic sostingut, un pla que articula totes les inversions derivades dels fons estructurals europeus al País Valencià.

Durant sis anys i fins al canvi de segle, s'invertiran 100.000 milions de pessetes anuals, que és tant com dir un 1'5% del Producte Interior Brut valencià actual, amb el propòsit de consolidar un teixit empresarial competitiu capaç de crear llocs de treball i d'impulsar la renda valenciana per damunt del 75% per cent de la renda comunitària.

Aquest llistó, que ja han superat el Principat i les Illes Balears, permet al País Valencià, encara que siga pels pèls, situar-se com a "regió objectiu número 1" de la política europea de cohesió i rebre a mans plenes les ajudes comunitàries del Fons Europeu de Desenvolupament Regional (FEDER).

El conseller d'Economia de la Generalitat valenciana, Aureli Martínez, en una entrevista publicada en aquest mateix suplement, qualifica el Programa Operatiu com el "pla d'inversions més important aprovat mai a la Comunitat Valenciana". No en va els 200.000 milions de pessetes que Europa invertirà directament en sis anys mobilitzaran -i aquesta és la filosofia clau del fons FEDER- inversions privades i de les administracions central i autonòmica fins a un total de 600.000 milions de pessetes.

Els fons estructurals comunitaris, i el FEDER n'és el principal, no s'utilitzen per a finançar projectes individuals pro-

posats o seleccionats per la Comissió Europea, sinó programes de desenvolupament o programes operatius que tenen un pressupost propi i en els quals participa habitualment només un dels fons estructurals.

Aquests programes són el resultat d'un procés en què participen d'un costat les administracions central i autonòmica, empreses públiques i altres organismes i, de l'altre costat, la Comissió Europea.

Formació i economia productiva.

Si l'anterior Programa Operatiu 1989-93 incidia més en els recursos destinats a les infraestructures de comunicacions i equipaments de base, el segon Programa Operatiu, que triplica l'ajuda gestionada directament per la Generalitat, s'ha centrat més en el suport als sectors productius, a la formació del capital humà, la recerca i desenvolupament (R+D) i la protecció del medi ambient.

Més en consonància amb la nova filosofia de les ajudes comunitàries, aquests apartats s'emporten les dues terceres parts dels recursos disponibles, mentre que en l'anterior pla en representaven la meitat. La idea imperant és donar suport a l'economia productiva i a les empreses pròpies perquè tinguen possibilitat de competir en condicions òptimes i, de retruc, generar llocs de treball.

Les empreses valencianes necessiten enfortir-se

i augmentar de volum: apostar per elles és tant com apostar pel futur de l'economia valenciana. La formació i l'extensió de la cultura empresarial és un altre dels elements claus i aquest és un criteri que compareixen tant la Comissió Europea com la Generalitat valenciana.

Les infraestructures, tot i que el seu pes percentual ha minvat dintre del nou Programa Operatiu, obtenen una aportació superior en termes absoluts a la de l'anterior programa 1989-93. Això ha permès incloure en el pla projectes com ara la construcció de l'autovia Almenara-Castelló, l'accés oest a la capital de la Plana, el Pla Integral de l'Albufera, l'ampliació del metro de València en les línies 3 i 5, l'ampliació del port de València, la construcció del gasoducte València-Oriola, l'autovia Alacant-Cartagena, la ronda de circumval·lació sud d'Elx i l'autovia central València-Alacant en el tram Alcoi-Xàtiva, entre d'altres actuacions.

El capítol de telecomunicacions, amb una inversió global de vora 31.000 milions de pessetes i la torre de comunicacions de Calatrava com a actuació estel·lar, pretén posar les bases d'un sector que apunta ja com el més prometedor per al nou mil·lenni.

EL TEMPS, amb aquest suplement coordinat per Pau Pérez Rico, ha volgut entrar en detall en el procés real de la convergència europea i donar a conèixer els mecanismes, complicats i de vegades mal entesos, que s'han creat per a reduir les

desigualtats entre les regions més riques i les més pobres d'Europa. Si la construcció europea ha de ser un procés lent que involucre una generació darrere de l'altra, qualsevol esforç divulgatiu sobre la realitat europea ja existent és poc.

